

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/206/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201268
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201268.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a sudcov Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobcu: BEST MEAT s.r.o., so sídlom Jenisejská 45A, 040 12 Košice, IČO: 46 645 217, právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100953234/2021 zo dňa 02.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Úrad pre vybrané hospodárske subjekty (ďalej len „správca dane“) na základe exekučného titulu, ktorým bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie správcu dane č. 101215492/2020 zo dňa 23.07.2020, ktorým bolo žalobcovi uložené peňažné plnenie vo výške 9.000,00 eur, začal rozhodnutím č. 100377816/2021 zo dňa 04.03.2021 daňové exekučné konanie. Dňa 10.03.2021 vydal správca dane daňovú exekučnú výzvu č. 100408084/2021 (ďalej len „daňová exekučná výzva“). Správca dane v zmysle § 91 ods. 2 písm. f) zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Daňový poriadok“) vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní od doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil daňový nedoplatok vo výške 9.000,00 eur a zároveň žalobcu upozornil, že v prípade, ak nebude daňový nedoplatok zaplatený v určenej lehote, vydá správca dane daňový exekučný príkaz na vykonanie daňovej exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu. Správca dane zakázal žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami na účtoch, špecifikovaných v daňovej exekučnej výzve a poučil žalobcu, že podľa § 108 ods. 5 Daňového poriadku na základe príkazu žalobcu poskytovateľa platobných služieb zo zablokovaných peňažných prostriedkov poukážu na účet správcu dane, ktorý je uvedený v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania, peňažné prostriedky vo výške vymáhaného daňového nedoplatku.

2. Voči daňovej exekučnej výzve podal žalobca odvolanie zo dňa 23.03.2021. Žalovaný rozhodnutím č. 100953234/2021 zo dňa 02.06.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) daňovú exekučnú výzvu potvrdil.

3. K námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že vydanie rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania a aj daňovej exekučnej výzvy, neznamenalo zásah do práv a právom chránených záujmov daňového subjektu, pretože žalobca mal a stále má možnosť uhradiť daňový nedoplatok. Dôvody na zrušenie daňovej exekučnej výzvy, ktoré uviedol žalobca v odvolaní, nespĺňali zákonné podmienky pre jej zrušenie. Žalobca nepreukázal rozpor napadnutej daňovej exekučnej výzvy s ustanovením § 91 Daňového poriadku. Daňová exekučná výzva má všetky zákonné náležitosti a je vydaná v súlade s § 91 Daňového poriadku. Žalobca rovnako nepreukázal ani nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu, neuviedol ani iné dôvody, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť vydannej napadnutej daňovej exekučnej výzvy.

II.

Správna žaloba

4. Žalobca podal dňa 10.08.2021 na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia ako aj daňovej exekučnej výzvy a vrátenia veci správcovi dane na ďalšie konanie.

5. Žalobca v prvom rade poukázal na preskúmateľnosť daňovej exekučnej výzvy a konštatoval, že daňová exekučná výzva v obmedzenom rozsahu podlieha súdnemu prieskumu zákonnosti, pričom preskúmať túto daňovú exekučnú výzvu možno iba vo vzťahu k okolnostiam, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu.

6. Žalobcovi nebolo zrejmé, ako by mohol uhradiť daňový nedoplatok zo zablokovaných finančných prostriedkov, ktoré mu na účtoch v bankových ústavoch nezákonne blokuje správca dane. Základným účelom exekučného konania formou blokovania finančných prostriedkov na bankových účtoch vo finančných ústavoch je dlžníkovi znemožniť dispozíciu so svojim majetkom a finančnými prostriedkami. Nie je teda právne možné, aby za predpokladu a situácie, kedy žalobca mal blokované finančné prostriedky na svojich bankových účtoch, mohol disponovať s danými finančnými prostriedkami a mohol dobrovoľne uhradiť predmetný daňový nedoplatok.

7. Tvrdenie žalovaného ohľadom vyhýbania sa daňovým povinnostiam bolo súčasne v priamom rozpore so závermi žalovaného uvedenými v napadnutom rozhodnutí, kedy bolo z dôvodu blokácie bankových účtov objektívne znemožnené žalobcovi uhradiť daňový nedoplatok, hoc aj čiastočne. Žalobca mal vôľu plniť si svoje daňové povinnosti riadne a včas, avšak z dôvodu blokácie bankových účtov tu bola založená objektívna nemožnosť realizovať daňové povinnosti riadne a včas.

8. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný, ako aj správca dane, nedostatočne zistili a následne aj posúdili skutočný skutkový stav veci, a taktiež sa nedostatočne vysporiadali so zákonom ustanovenými predpokladmi a skutočnosťami a vyvodili o nich nesprávny právny záver.

III.

Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.10.2021 uviedol, že žalobca v správnej žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu názoru žalovaného. Skutočnosti, ktoré uviedol žalobca boli hodnotené pri vydaní daňovej exekučnej výzvy. Žalobca sa neuhradením svojich povinností stal daňovým dlžníkom a správca dane bol povinný túto skutočnosť zákonným spôsobom riešiť. Dôvody na zrušenie daňovej exekučnej výzvy, ktoré uviedol žalobca v odvolaní nespĺňali podmienky na jej zrušenie. Žalobca nepreukázal rozpor napadnutej daňovej exekučnej výzvy s ustanovením § 91 Daňového poriadku. Rovnako nepreukázal ani nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu, neuviedol ani iné dôvody, ktoré by preukazovali nesprávnosť alebo nezákonnosť vydannej napadnutej daňovej exekučnej výzvy.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

10. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného

zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdoch uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. V § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch je ďalej uvedené, že „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave, bola pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: BA-2S/206/2021. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení predsedníčka senátu JUDr. Lucia Tóth a členovia senátu Mgr. Milada Artnerová a JUDr. Martin Hraboš.

11. Správny súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane, vrátane postupu správnych orgánov v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

12. Správny súd v Bratislave podanú správnu žalobu prejednal a rozsudok verejne vyhlásil na nariadenom pojednávaní dňa 25.06.2025, pretože boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP.

13. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

14. Podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku, do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

15. Podľa § 91 ods. 6 Daňového poriadku, odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú § 72 až 74.

16. S odkazom na ustálenú súdnu prax (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 2Sžf/63/2016 zo dňa 23.08.2016 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3Sžf/77/2012 zo dňa 13.11.2012) správny súd uvádza, že daňová exekučná výzva podlieha súdnemu prieskumu v obmedzenom rozsahu. Zákonnosť daňovej exekučnej výzvy správny súd preskúma v rozsahu dôvodov uvedených v § 91 ods. 5 Daňového poriadku, pričom musí ísť o také okolnosti, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu zákonosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu. Uvedené aspekty je tak potrebné aplikovať aj vo vzťahu k uplatneným žalobným bodom.

17. Správny súd tiež považuje za potrebné uviesť, že žalobca síce podal rozsiahlu žalobu, ale jej obsah predstavoval v podstatnej časti citácie zákonov a to aj s vecou nesúvisiacich (napríklad citácie zo Správneho poriadku). Samotné žalobné body boli formulované všeobecne a vágne, a to predovšetkým v časti, ktorá sa týkala konštatovaní o neobstaraní dostatku potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, spoľahlivo, presne a úplne zistenom skutočnom skutkovom stave veci, prekročení medze zákonom dovolenej správnej úvahy, rozporov v podstatných otázkach a v nedostatkoch v postupe správneho orgánu v súlade s platným právnym poriadkom. Správny súd pritom pripomína, že predmetom konania je daňová exekučná výzva, pri ktorej sa vychádzalo z vykonateľného exekučného titulu, preto správneho súdu nebolo zrejmé a z obsahu žaloby nebolo možné ani zistiť, aké konkrétne nedostatky v zistenom skutkovom stave žalobca namietal. Z uvedeného dôvodu správny súd žalobnú námietku týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu posúdil ako nedôvodnú.

18. K námietke žalobcu o nedostatočnom preskúmaní stavu blokácie finančných prostriedkov, pre ktorú žalobca údajne nemohol dlžnú čiastku zaplatiť, správny súd uvádza, že blokácia finančných prostriedkov neznemožňovala žalobcovi uhradiť exekvovaný dlh. Žalobca síce mal v zmysle daňovej exekučnej výzvy zakázané nakladať s prostriedkami na bankových účtoch uvedených v daňovej exekučnej výzve, ale zároveň bol informovaný o tom, že pokiaľ bude dispozičným úkonom úhrada žalobcovho daňového dlhu, ktorý je predmetom exekúcie, tento úkon je možný, čo bolo v súlade s § 108 ods. 5 veta druhá Daňového poriadku. Z uvedeného dôvodu námietku žalobcu, že mu bolo na jednej strane zakázané nakladať s jeho finančnými prostriedkami na bankových účtoch a zároveň mal určenú povinnosť splatiť daňový dlh, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

19. Pokiaľ žalobca namietal, že mu boli na účtoch nezákonne blokované finančné prostriedky vo výške 1.000.000 eur, táto skutočnosť z administratívneho spisu, ani z dôkazov predložených žalobcom nevyplývala. Daňová exekučná výzva a napadnuté rozhodnutie, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania, ukladali príkazy a obmedzenia len vo výške exekvovanej sumy 9.000 eur a nie nad jej rámec. Ani túto námietku žalobcu nie je možné preto považovať za dôvodnú.

20. Za nedôvodné považoval správny súd aj tvrdenie žalobcu, že podľa vyjadrenia žalovaného sa žalobca úmyselne vyhýbal realizácii svojich daňových povinností. Takéto vyjadrenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí absentuje a nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu. V daňovej exekučnej výzve správca dane zrozumiteľne v súlade s § 91 ods. 2 Daňového poriadku vysvetlil dôvod jej vydania a konkretizoval výšku daňových nedoplatkov podľa exekučného titulu, na podklade ktorého sa daňové exekučné konanie začalo.

21. Správny súd na záver konštatuje, že žalobné námietky neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia a ani daňovej exekučnej výzvy, ktoré boli len logickým zákonným vyústením začatého exekučného konania, v ktorom správca dane uskutočňuje úkony na vymoženie daňového nedoplatku vyrubeného právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami. V rámci súdneho prieskumu daňovej exekučnej výzvy je správny súd oprávnený preveriť zákonnosť postupu správca dane len v danom štádiu exekučného konania. Neskúma zákonnosť právoplatných a vykonateľných rozhodnutí (exekučného titulu), na základe ktorých bolo daňové exekučné konanie začaté. V prejednávanom prípade nenastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu také okolnosti (§ 91 ods. 5 Daňového poriadku), ktoré by boli spôsobilé k vysloveniu nezákonnosti daňovej exekučnej výzvy. A teda nenastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo by bránili jeho vymáhatelnosti a rovnako tak neexistujú žiadne iné dôvody, pre ktoré by bola daňová exekúcia v danej veci neprípustná.

22. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, správny súd poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky či Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach - rozsudok sp. zn. 8Sžfk/81/2020 zo dňa 30.06.2021, sp. zn. 3Sfk/52/2022 zo dňa 25.08.2022, sp. zn. 5Sfk/38/2022 zo dňa 27.04.2023, sp. zn. 5Sfk/17/2023 zo dňa 27.11.2024.

23. Správny súd po vykonaní prieskumu zákonnosti nezistil žalobcom namietané dôvody pre zrušenie preskúmaných rozhodnutí, následkom čoho správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

24. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

25. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 439 ods. 1 v spojení s § 443 ods. 2 písm. a), § 145 ods. 2 písm. a) a § 493e SSP/.

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. a/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).